

1978

N

13

[142]

N 12-136

DEBITA
IMMORTALI MEMORIAE

VIRI

PERILLVSTRIS atque EXCELLENTISSIMI

DOMINI

DN. SAMVELIS
STRYKII,

POTENTISSIMI REGIS BORVSSIAE CONSILIA-
RII A SECRETIS INTIMI, PROFESSORIS IN FRIDERI-
CIANA PRIMARI, ET FACVLTATIS IVRIDICAE ORDINA-
RII PRAESIDIS, LONGE CELEBERRIMI.

Etatis anno LXX.

a. d. X. Cal. Sextil. cl. lccc.

PLACIDE DEFVNCTI;

Qua debebant pietate, recolere volebant

Luctuosissimi in Fridericiana Convictores Magdeburgenses.

HALAE MAGDEB.

Litteris Stephani Orbani, Acad. Typographi.

Kapsel 78N13 [148]

AN

Quid mortale genus questus effundit in auras,
Et iacit in rapidos irrita verba notos?
Quid vitam miseramque brevem deplangit ini-
que?

Nulla querendi etenim caussa doloris adest.

Heu! quam peruerse citius non viuere discunt

Multi, quam fugiat vita senecta donec!

Quoque modo cum sit decursa volatilis aetas,

Frustra delapsi temporis acta gemunt.

Eecce! latis capax spatium virtutis amori,

Temporis vt sapiant & mora multa datur.

Sed quid? mox animum pulsata furibunda voluptas;

Et quoties fastus pectora plena sinunt?

Nescit & inflatus, qui magnos ambit honores,

Quam multum vitæ tempus inane loacet.

Mox alius studiis & amore senescit habendis

Accipit: aut alius falsus vtroque, perit.

Sic fugit ætatis, sic transit temporis æuum,

Sic homines vitæ deficientque dies.

Quodque suæ mens est cuiusuis conscia vitæ,

Pectora sic tandem spesque metusque tenent.

Coma riget, gelidusque cõit formidine sanguis,

Ac artus omnes frigidus horror habet.

Rectius ille sapit, qui curat viuat vt ante,

Quam sua de vultu ludicra larua cadat

Reci-

Respicit is semper caelestem in corpore vitam,
 Aut si quid fato maius & orbis habet.
FELICES MANES, quos nunc **FRIDERICIANA**,
STRYKI MAGNE, Tuos squallida Nostra luget.
 Si **TIBI** quis nostrum est inter caelestia sensus,
 Aut si, ceu spiritus, pectora nostra vides.
 Ecce! vide luctus, causas cognosce doloris,
 Pectora nostra **TIBI** debita quanta velint.
 Nescia sed fandi partem mens illa Tuarum
 Laudum cum luctu nostra referre nequit.
Quod TVA TE Virtus constans, quis nescit? ad astra
 Sustulerit Summum cum Pietate Virum.
 Quantaque praestiteris dictant Germanidos ora,
 Et norunt Bataui, Gallus & illa canit.
TV procul externis sparsisti fidus in oris,
 Sancta **TVA** iuris semina voce pii.
 Nos nouimus cuncti mores, praeclearaque mentis
 Indicia, & causas ad bona multa Tuas.
 Et Tua desideras molles exosa senectus,
 Virtutis studium quod decet esse docet.
 Blandus eras cunctis positoque per omnia fastu,
 Fortuna pressis suppetiasque dabas.
 Planta velut surgit luccus vbi combibit imbris,
 Cunctaque contristat Phoebus in ore niger.
 Legent & populi, cognoscer longa vetustas,
STRYKIUS IN VITA, LVX, DECVS, quale fuit.
 Utque nihil mundo praelustri lampade solis
 Admirabilius, conspicuumque magis:
REGIA, quod fuerat primus Director in illa,
 Nil hoc esse Viro dignius **ALMA** putat.
 Isthac cuncta simul, quae quantaque, quanta fuere
 Deficiunt, rapidae facta ruina neeis.
 Vah! miseri verbis! **VIVVM** perdidimus omnes,
 Et concafuris fulcra, calumna defunt!
 Dulcia nobiscum, quae duxit tempora vitae,
 Haec nobis iusti causa doloris erunt.

Tan-

Tangimur! & pluris metuenda de imaginefati,
 Forte nec est huius commemorare loci.
 Sed stetit hæc prima sic lex ab origine mundi,
 Ut fati telis obuia vita fiet.
 Sicque mali nil est fati de morte putandum,
 Quam metuunt omnes, nemo cauere potest.
 Nascimur & morimur, vitam vt moriamur habemus,
 Hinc nobis non est mors metuenda diu.
 Hactenus expleuit concessa munera vitæ,
 Nunc ipsum nullo Cella vetante trahunt.
 At quoties dabitur, Venerandos cernere Vultus,
 STRYKI MAGNE, Tuos, cernere scripta Tua.
 Et toties venerata Tuum pietatis amorem
 Nostra Tuos Manes mens studiosa colet.
 VIVIS ita in cælis ex mortis agone laborans,
 VIVIS & in terris scripta per ingenii.
 Perque TIBI similem virtutis imagine NATVM,
 VIVIS, quem noscat quilibet esse TVVM,
 Fac perfecta queat NATI contingere Virtus
 Laudes & Famam, quæ Tibi parta fuit.
 Et precibus, ne quid studiis Tua magna ruina,
 Damna ferat nostris, Effice, quæso Tuis.

Barade 7. 11. 18. 11.
Der 11. 18. 11.

DEBITA
ORTALI MEMORIAE
VIRI
VSTRIS atque EXCELLENTISSIMI
DOMINI

SAMVELIS
STRYKII,

IMI REGIS BORVSSIAE CONSILIA-
TIS INTIMI, PROFESSORIS IN FRIDERI-
MARII, ET FACULTATIS IURIDICAE ORDINA-
II PRAESIDIS, LONGE CELEBERRIMI

Aetatis anno LXX.
a. d. X. Cal. Sextil. clo lccc,
PLACIDE DEFUNCTI;

Qua debebant pietate, recolere volebant
in Fridericana Convictores Magdeburgenses.

HALAE MAGDEB.
Litteris Stephani Orbani, Acad. Typograph.

Kapsel 78 N 13 [148]

An

